

9 Φεβρουαρίου 2023

Άγιος Φώτιος ο Μέγας, Η Γ' Οικουμενική Σύνοδος

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Η Γ' Οικουμενική Σύνοδος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Φώτιος ο Μέγας

Προς τον εκλαμπρότατο και ενδοξότατο Μιχαήλ ηγεμόνα της Βουλγαρίας εκ Θεού
αγαπημένο εν Κυρίω πνευματικό υιό

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=364497>

Η τρίτη Σύνοδος

12. Η τρίτη αγία οικουμενική σύνοδος (7) συνήλθε στην ασιατική Έφεσο με την παρουσία διακοσίων μελών.

Μεταξύ αυτών διακρίνονταν ως ηγέτες ο περιώνυμος πατήρ Κύριλλος, ο οποίος λόγω αρετής και πλούσιας σοφίας διηύθυνε τον θρόνο της μεγαλοπόλεως του Αλεξάνδρου κι' εκπροσωπούσε την καθέδρα και το πρόσωπο της Ρώμης Κελεστίνου. Μαζί με αυτούς ήταν ο Μέμνων, ποιμενάρχης της εκκλησίας των Εφεσίων και ο Ιουβενάλιος των Ιεροσολύμων.

Αυτοί μαζί με όλα τα μέλη της συνόδου κατεδίκασαν τον δυσσεβή Νεστόριο για την ασέβειά του, που προερχόμενος από την Αντιόχεια πλησίον του Ορόντη, κατέλαβε ανοσίως τον θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως.

Αυτός ο ταλαίπωρος λοιπόν, αφού ερόφησε [ρούφηξε] από τα θολερά ύδατα της ασεβείας του Διοδώρου και του Θεοδώρου(8) και έπεσε σε μέθη φρενών, εξέβαλε κακόηχες και άτοπες φωνές προς τις ακoές πολλών, που προκαλούσαν φθορά του ποιμνίου.

Πράγματι τον Χριστόν, τον ένα Υιόν, τον αληθινό Θεό μας, που για μας και για τη σωτηρία μας μετέσχε σαρκός και αίματος κατά τρόπον παραπλήσιο με μας και προσέβαλε ο ίδιος το δικό μας φύραμα, κι' έτσι έγινε ένας από δύο αντίθετα συστατικά, όντας ο ίδιος Θεός και άνθρωπος, ένας Χριστός, ένας Υιός ο ίδιος, επάνω από τον Πατέρα αμήτωρ και κάτω από την μητέρα απάτωρ, ο ίδιος κι όχι άλλος, ένα πρόσωπο, μία υπόστασις -αυτόν λοιπόν τον ένα Κύριό μας Ιησού Χριστό δεν έφριξε εκείνος ο τρισάθλιος να τον κόψη και τον διαιρέση σε δύο υποστάσεις· έτσι έπλασε τον ένα ως απλόν άνθρωπο στην ιδιαίτερη υπόστασί του χωρίς τον λόγο που τον προσέλαβε, τον άλλο δε ως Θεό μόνο του και γυμνωμένον από το πρόσλημμα.

Ήταν σαν να εφοβόταν ο ανόητος μη τυχόν πάθη τίποτε ο Θεός, αν από ανέκφραστη φιλανθρωπία υποδυόταν το πλάσμα του για την θεραπεία και ανάπλασί του· δεν κατάλαβε ούτε καν τούτο, ότι με τα λόγια που εδίχαζε την

ανθρωπίνη φύσι από την υπόστασι του Λόγου την ανεκήρυττε ανίατη και αθεράπευτη, κι έτσι εγινόταν αρνητής της δικής του σωτηρίας.

Και μάλιστα με τελείως διεστραμμένους τους λογισμούς του απ' αυτά δεν ανεχόταν ούτε την κατά σάρκα μητέρα του Λόγου, την παναγία Παρθένο που εγέννησε κυριολεκτικώς και αληθινά τον Θεό Λόγο σαρκωμένον, να ονομάζη Θεοτόκο• αλλά, όπως αποστερούσε της θεότητας τον Υιό, έτσι αλλοτρίωνε από το όνομα της Θεοτόκου και την μητέρα του.

13. Γι' αυτό ο σύλλογος των μακαρίων πατέρων τον εγύμνωσε από το αξίωμα της αρχιερωσύνης κατά τρόπο αντάξιο της μεγάλης φρενοβλαβείας και της βλάσφημης γλώσσας του και τον παρέπεμψε στο αιώνιο ανάθεμα μαζί με το βδελυρώτατο φρόνημά του.

Και αφού εδογμάτισαν να προσκυνήται και να δοξάζεται ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός σε μία και την αυτή υπόστασι κατά τρόπο πατροπαράδοτο και οσιοπρεπή, έπειτα εδίδαξαν να καλήται και ν' ανευφημηται κυριολεκτικώς και αληθώς Θεοτόκος η πανάχραντη και αειπάρθενη μητέρα του· άλλωστε, εφ' όσον εγέννησε τον Θεό Λόγο που καταδέχθηκε να γεννηθή με σάρκα, δικαίως εξυψώθηκε στη θέσι να δοξολογείται και να ονομάζεται Θεοτόκος.

Με αυτά ετελείωσε και αυτή η σύνοδος, που πραγματοποιήθηκε, όταν το ρωμαϊκό κράτος έβλεπε με γαλήνια μάτια τον νέο Θεοδόσιο να ασκή την πατρική εξουσία σε τρίτη γενεά της δυναστείας.

Σημειώσεις

7. Το 431 στην Έφεσο. Κύριο θέμα ο Νεστοριανισμός.

8. Πρόκειται για τον Διόδωρο Ταρσού και τον Θεόδωρο Μοψουεστίας.

Η «Επιστολή προς Βούλγαρον Ηγεμόνα» του αγίου Φωτίου του Μεγάλου δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Εποπτεία» τον Φεβρουάριο του 1992. Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις Παναγιώτης Κ. Χρήστου. Αναδημοσίευση από την Myriobiblos Βιβλιοθήκη: http://www.myriobiblos.gr/texts/greek/fotios_epistoli.html

<https://bit.ly/3RLcL00>